

[Bækgaard.]

Den her foreslaaede Regulering, der i og for sig ikke drejer sig om Kornpriserne, men derimod om Melpriserne og dermed Brødprisen, kan vi tiltræde og give vor Tilslutning, men som det vil fremgaa af mine Betragtninger, føler vi os ikke fuldt ud betrygget med Hensyn til Brødkornsavlerens Forhold, og jeg vil endnu en Gang henvende den højtærede Ministers Opmærksomhed paa det ønskelige i, at Forholdet bliver ordnet saadan, at de, der skal aflevere deres Korn, kan faa Erstatningskorn derfor uden Udgift, saa at de derigennem bliver holdt skadesløse.

Med disse Ord skal jeg anbefale Lovforslaget til Vedtagelse.

Lange: Det foreliggende Lovforslag tilsigter egentlig kun at give den højtærede Landbrugsminister Bemyndigelse til at opkræve en Afgift af Hvede og Hvedemel og at anvende det derved indkommende Beløb til Nedbringelse af Prisen paa Brød af Rug. Forslaget bygger paa to Beslutninger, som Ministeren dels har ført ud i Livet, dels vil gennemføre, nemlig angaaende Fastsettelse af Maksimalpriser paa Korn og Brød. Vi kan give Tilslutning til de paa-tænkte Maksimalpriser paa Brød, saaledes som de er omtalt i Lovforslagets Bemærkninger. Vi anser det for særdeles heldigt, at der undgaas en Prisstigning paa det vigtige Levnedsmiddel, Rugbrødet, i en Tid, hvor man maa regne med en Forhøjelse af Priserne paa en Række Omraader, og vi har intet at indvende imod den Maade, hvorpaa Spørgsmaalet søges løst. Maksimalpriser paa Korn er allerede en Kendsgerning og hviler for øvrigt paa en Aftale mellem den højtærede Minister og Landbrugsraadet, en Aftale, som vi ingen Indflydelse har haft paa og derfor heller ikke kan have noget Ansvar for. Men det er min personlige Opfattelse, at Priserne maa anses for relativt tilfredsstillende, i hvert Fald naar man sammenligner med de Priser, som var gældende for faa Uger siden, og de Priser, der havde været Udsigt til, hvis Europas Fred ikke var blevet brudt. Om Priserne ogsaa vil vise sig at være tilfredsstillende, hvis de skal sammenlignes med den kommende Tids Priser paa Oliekager og udenlandsk, for øvrigt ogsaa indenlandsk, Foderkorn, som i mange Tilfælde skal transporteres fra den ene Ende af Landet til den anden, er et Fremtidsspørgsmaal, hvis Besvarelse i høj Grad vil afhænge af, hvor store Vanskeligheder vor Tilførsel kommer ud for.

Det er vanskeligt at bedømme, hvor

rigtige de Beregninger, som den højtærede Landbrugsminister bygger paa, vil vise sig at være, om man ved de udstedte Opfordringsforbud og de fastsatte Maksimalpriser kan sikre sig, at der til enhver Tid vil være det nødvendige Brødkorn til Stede og Brødkorn af tilfredsstillende Kvalitet. Jeg skal i denne Forbindelse pege paa et noget mærkeligt Udtryk i Bekendtgørelsen om Maksimalpriser, idet der staar, at disse gælder for Korn af ikke for høj hollandsk Vægt, det vil altsaa sige af ikke for god Kvalitet, hvilket ikke kan virke særlig opfordrende til at gøre Kvaliteten god og derfor heller ikke afgive nogen Sikkerhed for, at det Korn, der skal gemmes til langt hen i Tiden til Anvendelse i Foraaret og Sommeren, vil være i tilstrækkelig god Kondition, naar det skal bruges. Men Sikkerheden for, at der er rigeligt af Korn til Stede, vil naturligvis stige, hvis det lykkes at faa tilført udenlandsk Rug; det er jo særlig Rug, der kan blive Vanskelighed ved at fremskaffe, og ligeledes Foderkorn i tilstrækkelig Mængde. Ganske vist kan der herved rejse sig andre Problemer. Man regner med, at der høstes betydeligt mere Hvede, end der skal anvendes til Brød, og da der er Opfordringsforbud, vil dette betyde, at der bliver et Overskud, som der i og for sig ikke er Anvendelse for, hvis Fodringsforbudet opretholdes og Hveden altsaa kun maa anvendes til Fremstilling af Brød. Dette vil kunne trykke Priserne ned. Ganske vist vil det, hvis Krigen fortsættes gennem Aar, være en Fordel at have en saadan Reserve, men man maa spørge: Hvem skal paatage sig Risikoen ved at oplagre denne Reserve?

Forholdene ligger i det hele taget efter min Mening i mange Henseender uklart paa det Omraade, hvor man her griber ind. Man maa imidlertid haabe, at Udviklingen bliver en saadan, at den her foreslaaede Lovs Gennemførelse vil virke tilfredsstillende. I dette Haab anbefaler jeg paa mit Partis Vegne Lovforslaget til en hurtig og velvillig Behandling.

Fr. Kristiansen: Det foreliggende Lovforslag er jo som de andre, vi behandler i denne Tid, en Følge af den ulykkelige Verdenssituation, vi i Øjeblikket befinder os i. Men heldigvis er det rigtigt, hvad vor store Hjemstavnsdigter Aakjær skriver i et Par Strofer i en af sine smukke Sange: „Danmark er et lidet Land, strakt fra Nord til Sønder, har dog Brød til alle Mand, Købstadfolk som Bønder.“

Lovforslaget er fremsat i Forbindelse